

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

III. évf. 11. szám

1998. NOVEMBER

Adakozunk

Ugye, testvérem, te is adsz a fölöslegedből? Te is gondolsz a nélkülözőkre? Nagyon derék dolog. Mi, keresztények, nemcsak magunkkal törődünk, mi adunk annak, akinek nincs. Hol egy ötvenest a koldusnak, hol egy kihízott pulóvert a karitásznak, ha meg már úgyszólván a közértben vásárolunk, megvesszük a parizert a fájós lábú szomszéd néniének is. Rendes dolog, nem?

Ugye, testvérem, te is adsz a fölöslegedből? Végére ez nagyon jó dolog, mindenki jól jár. Jó üzlet, bár minden üzlet ilyen lenne! A szegénynek minden segítség jól jön, minket gyakorlatilag nem ér veszteség, erkölcsileg pedig tiszta haszon a dolog. Hiszen jót tettünk, a jócselekedet pedig jó pont odafele. A keresztény ember erkölcsös, lám.

Ugye, testvérem, te is a fölöslegedből adsz? Én is. Azt adjuk oda, ami nélkül nagyjából ugyanolyan színvonalon élünk, mintha megtartottuk volna. Ami nekünk már nem sokat ér, de persze tulajdonképpen érték, és biztos van, aki nagyon örül neki. De mondd, testvérem, biztosan olyan jó üzlet ez? Azért, hogy adunk, a világ fiai úgyszólván hülyének tartanak. Azért, hogy így – jaj nem fogunk-e langyosnak ítéltetni!?

Szaszovszky József

„Atyám házában sok lakóhely van...”

A temetőt járva sok sírfeliraton olvashatjuk: „Drága emléke örökké szívünkben él!” Ugye nem gondoljuk komolyan, hogy az ember halála után csak a hozzátartozók emlékében él tovább? Amikor Szent Pál apostol az athéniaknak a feltámadásról beszélt, azok kinevették és otthagyták. Sajnos ma is sokan ezt tennék. Miért? Mert azt mondják: csak azt hiszem, amit látok! De amit látok, azt nem kell, sőt nem is lehet hinni. A rádióhullámokat sem lehet látni, mégis továbbítják a hangot. A gondolatot sem lehet látni, mégis vannak gondolataink. Mi emberek itt a földön csak homályos tükörben látunk, töredékes a tudásunk a természetfeletti világról. Szabad szemmel a napba nem tudunk nézni. Emberi szemünkkel Isten látására sem vagyunk alkalmasak. Bűneinktől megtisztulva, megdicsőült testben lehet csak részünk Isten boldog színelátásában.

Halottak napján a temetőben lobogó gyertyák kettős jelentőségűek. Egyrészt földi világosságot árasztanak, melynek fényénél látjuk a sírt, mely elválaszt minket szeretteinktől. Másrészt az örök világosságot jelképezik, a reményteljes jövő felé mutatnak: van élet a halál után! Szent Pál apostol írja: „Ha a földi sátrunk összeomlik, Istentől kapunk lakóhelyet, örök otthont a mennyben...” (2Kor 5,1). Hogy ide eljussanak – halottaink számítanak a mi segítségünkre is.

A hegyászót, aki elsőnek indul fel a csúcsra, társai lentről biztosítják, segítik, és amikor célba ért, ő nyújtja le kezét a többiek után, s húzza fel őket magához. Így vannak elhunytjaink is. Amikor imáinkkal, lelki üdvükért felajánlott engesztelő szentmisékkal hozzásegítettük őket, hogy mielőbb Isten boldog színelátására jussanak, akkor majd ők járnak közbe a mi üdvösségünkért – „és így örökké az Úrral leszünk...” (1Tessz 4,17).

Jézus mindannyiunkat hív: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokotokba a világ kezdetétől nektek készített országot.” (Mt 29,34). Éljük úgy, testvéreim, hogy Jézus ne várjon hiába minket!

Pozsgai István

† Buday János Péter OFM

Buday Péter atya október 30-án megtért az Úrhoz. Újlakról indult, itt lakott és itt mutatta be 1976-ban első szentmiséjét (lásd júniusi számunkat). Egy kicsit vissza is tért Újlakra, hiszen a 90-es években a szentendrei ferences gimnázium tanáraként több újlaki fiatalnak volt tanára, osztályfőnöke. Az elmúlt két évben súlyos betegségben szenvedett. Betegágyából az alábbi levelet írta szerzetestársainak és diákjainak:

„Urunk Jézus tizenhat hónapja különös bivatást adott a tanári katedra helyett. Azóta nevel, oktat, formál, változtat: testileg, lelkileg egyaránt. A világ is, a kórház is másként ítéli meg a történéseket. Engem Jézus a súlyos leukémiás betegek közt erre tanított: a betegek az Egyház kincse. Urunk saját szenvedésébe kapcsolja őket. Kérlek, ne féltsd tőlük szívedet! Fogd meg a kezüket: a Krisztusét fogod. Ezáltal árad szét a világon a kegyelem, és győz a jó a rossz fölött.

A tanítvány sorsa nem lehet más, mint a Mesteré volt. Egyszer ezt mindnyájan megértjük.”

Benne épültök egybe Isten hajlékává

Kisunokámmal a Szépvölgyi úton elmentünk templomunk mellett. Lázas munka folyt. A kicsi érdeklődött, így megálltunk. Szorgos kezek tisztították, csiszolták a templom mögötti keresztet. Évtizedek porának szűrkeségétől tisztult meg. A kerítés köveit is aprították, csiszolták, egymás mellé próbálgatták. A mesteremberek apróbb-nagyobb kalapácsütései követték egymást, forgatták jobbra-balra a köveket, és letisztítva illesztgették őket egymáshoz, míg szépen kialakultak a sorok. A sorokra újabb sorok kerültek, s a kőfal már áll is.

Ugye, nagyi, így vannak az emberek is bent a templomban? – kérdezte az óvodás Eszti. Hiszen mindenkinek le kell a szívét „pucolni”, úgy kell egymás mellett szépen tisztán ülni a sorokban Jézus házában. Igen – mondtam, úgy, ahogy ezek a kövek, szépen, sorban... Majd ha nagyobb lesz, elmondom neki a Szentírás idevágó üzenetét:

„Apostolokra és prófétákra alapozott épület vagytok, s a szegletkö maga Jézus Krisztus. Ő tartja össze az egész épületet, belőle nő ki az Úr szent temploma. Ti is benne épültök egybe a Lélek közreműködésével az Isten hajlékává.” (Ef 2,20-22)

egy újlaki nagymama

dr. Cseresnyés Nándor

☺ Újlaki arcok ☺

A Hunyad vármegyei Petrozsényben születtem 1915-ben. Éppúgy négygyermekes családban nőttem fel, mint utóbb gyermekeim is. Gyerekfejjel átéltem az akkori idők minden jellemzőjét: az első világháborút, a menekülést a maradék Magyarországra, esetünkben Szolnokra, a vagonlakást két és fél évig, a két szigorú telet közben. Az iskolai évek után, illetve részben már közben is, részt vettem Szolnok város közkönyvtárának és múzeumi gyűjtőhelyének létrehozásában. Ezután apám nyomdokaiba lépve vasúti szolgálat következett, majd MÁV-tisztképző tanfolyam és 20 hónap katonaság Kassán a tüzéreknel. A háború alatt Szolnokon forgalmi szolgálattevő voltam. 1941-ben megnősültem. 1945-ben a népbíróóság német származásom miatt 8 hónap börtönbüntetésre ítélt, de 2 hónap letöltése után az ítéletet megsemmisítették.

A munka mellett 1938 és 1951 között Szegeden jogot végeztem. Közben továbbra is a vasútnál dolgoztam, immár Cegléden. Lehet, hogy katolikus hitünk miatt több megpróbáltatásnak voltunk kitéve ezekben az időkben, ám éppen ez a hit adott erőt is a nehézségek elviseléséhez. 1962/63 jelentett komoly változást életünkben: a Volán Tröszt jogásza lettem Budapesten, és jórészt saját munkával felépült Mátyáshegyi úti otthonunk is. Közlekedési pályámat a Volán jogtanácsosaként fejeztem be 1977-ben, közben 10 évig a KPM megbízásából középiskolai szakfelügyelő is voltam.

A nyugdíjba vonulással felszabadult időmet és energiámat részben egyházi munkára fordítottam. Hosszú időre tagja lettem az egyházközségi tanácsnak, a karitás munkacsoportnak vezetője voltam. A hittantermek építésénél főleg gazdasági-szervezési munkát végeztem. Közel három éven keresztül részt vettem az erdélyi menekültek fogadásában és segítésében.

Drága feleségemet 1976-ban elveszítettem, de a Gondviselés érdekesen szötte tovább családi életemet. Négy gyermekünkre annakidején egy kalocsai iskolanővér vigyázott, akinek rendtársa és barátnője egy másik négygyermekes családnál látott el hasonló feladatot. A két nagycsalád a két nővér révén ismerkedett össze. A másik családból az édesapát szólította el az Úr... 15 évvel ezelőtt mi, a két páratlanul maradt fél, összekötöttük sorsunkat. Igaz, hogy feleségem 10 unokájával szemben nekem csak 8 van, én azonban már 9 dédunokával is büszkélkedhetem!

Nándi bácsi szavait lejegyezte: *Sz. J.*

Ti vagytok Krisztus kezei

Lassan közeledik a Karácsony, Megváltónk születésének ünnepe. Nincs szomorúbb, mint ha ezt a bensőséges ünnepet valakinek magányosan kell eltöltenie úgy, hogy senki sem gondol rá. Ilyenek nem csak az öregek és hajléktalanok körében vannak, hanem a börtönökben is. Akik ugyan méltó büntetésüket töltik, de Jézus azt mondta: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek, irgalmasságot akarok, nem áldozatot. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket” (Mt 9,11-13).

A Mécses Börtönpasztorációs Szeretetszolgálat minden évben felhívással fordul hozzánk, hogy aki tud, küldjön egy-egy csomagot olyanoknak, akik soha senkitől sem levelet, sem csomagot nem kapnak. Ha senki nem nyújt feléjük segítő kezet, nehezen tudnak életükben megújulni. Pedig „jobban örülnek a mennyben egy megtérő

bűnösnek, mint kilencvenkilenc igaznak” (Lk 15,7). Jézus soha nem mond le senkiről, és még az utolsó percekben megtérőnek is megbocsát (jobb lator). Nem tudhatjuk, egy pár soros levélke, amely csak neki szól, egy kis csomag, amely azt mutatja, hogy rá is gondol valaki, nem egy olyan magocskae, amely valamikor növekedésnek indul.

Nevet, címet a következő címen lehet kérni: Mécses Szeretetszolgálat, Magyar Börtönpasztorációs Társaság, 6753 Szeged-Tápé, Heller köz 6.

Az elküldendő csomagra természetesen nem a mi nevünk kerül feladónak, hanem a Mécses Szeretetszolgálaté. Így aki kapja, nem tudja meg a küldő nevét és címét, nem élhet esetleg vissza vele.

Itt a földön mi vagyunk Krisztus kezei, Jézus általunk segít. Ha követni akarjuk Őt, akkor tenni is kell Érte imával és tevékeny szeretettel.

B. A. -né

Az Árpádházi Szent Erzsébet-mozaik születése

Szent Erzsébetünk 775. születésnapját megelőzően két zarándokútra indultam: az egyik évben Sárospatakra, a másik évben Thüringiába. Útjaimon jóságos Margit testvérem imái kísérték.

Sárospatakra érve először a templomba vitt utam, hogy hálát adjak Istennek drága védőszentemért, aki 1207-ben született e szép városban. Azután a várban megmutatták azt a termet, amelyben Erzsébet született, sőt azt a márványból készült kádacsát is, melyben kisbabakorában fürdették. Keresztelőjét a legenda szerint Budán tartották nagy pompával. A templomnál és a várban köveket gyűjtöttem, s a szívemmel fényképeztem a tájat. Kezdtett megszületni bennem a Szent Erzsébet-mozaik.

A következő évben Thüringiában töltöttem két zarándokhetet. Felejthetetlen! Eisenach a maga kolostoraival és templomaival, Wartburg vára, különösen Erzsébetünk szobája nagy hatással volt rám. Ezek között a falak között szívem alázattal, áhítattal, hálával telítődött, mintha egy felszentelt zarándoktemplomban lettem volna. A werratali Creuzburg. Istenem! Milyen gyakran énekelhette a Werra patak völgyében a természet szépségével telt lélekkel a *Te Deum*-ot. Itt született első gyermekük, Hermann, Neuenburgban a második, Zsófia. Weissensee városában Lajos őrgróf gyakran megpihent feleségével a lovaglástól fáradtan. Reinhardsbrunnban megmutatták a régi kolostor több mint 700 éves ősi hársfáját. Friedrichroda után Erfurt, Gotha és Schmalkalden zarándokhelyek következtek: ez utóbbiig kísérte férjét Erzsébet, aki harmadik gyermeküket hordta szíve alatt, itt búcsúzott el szeretett Lajosától, aki keresztes hadjáratra a Szentföldre indult. (Ez a búcsúzás Rómában, a Magyarok Nagyasszonya kápolnában domborművön látható.)

Szent Erzsébet útjain járva meghatottan gyűjtöttem a köveket, az ősi hársfa ágacskaát, és közben a szolgáló

ló szeretet szentjéről alakult lelkemben a mozaik. Elgondolásaimat „levetítettem” Bozó Gyula festőművész úrnak, aki kérésem szerint készítette el alkotását. A sárospataki és a wartburgi várat ábrázoló lapocskák között az eredeti kövek is ott vannak, a reinhardsbrunni hársfaágacsából a wartburgi vár keresztje lett. A szalagfelirat, mely szentünk nevét hordozza, születése és halála évszámaival válik teljessé: 1207-1231. Az első évszámnál találjuk az árpádházi királyok címerét.

Kozma Imre plébános atyát kértem meg a mozaikkép megáldása előtti triduum megtartására (1982. november 18-20.). Örömmel vállalta. Beszédeiben elénk tárta Szent Erzsébet követésének módját, s lelkünket ünneplőbe öltöztette. November 18-án a szentmise felajánlásakor meggyújtotta Erzsébet születésnap gyertyáját „1207” felirattal. A gyertya mindhárom napon égett. Huszadikára 775 darab kis kenyérlé – amilyen Szent Erzsébet kezében is látható – süttetem a pékkel, és négy nagy kosárba (az egyik még gyermekkori

kosaram) tettük őket. Imre atya felajánlásakor megáldotta, a ministránsok pedig a szentmise végén ünnepélyesen a mozaikképhez vitték a kenyérléket, melyeket Imre atya osztott szét a hívek között.

Kérésemre Lékai bíboros úr november 21-én szentmise keretében – az oltáron Szent Erzsébet születésnap gyertyája égett – áldotta meg a mozaikot, melyről a vatikáni rádió is megemlékezett. A kép másolatát személyesen adtam át Szentatyánknak, aki Szent Erzsébet nagy tisztelője.

Az Erzsébet szó jelentése egy bizonyos népi etimológia szerint „Isten házikója”. Nevének ünnepén pillantunk be ebbe a házikóba, hogy megcsodálhassuk azt a Krisztus-arcot, amelyet a Szentlélek alakított ki Erzsébet lelkében, s úgy tekintünk Árpádházi Szent Erzsébetre, mint Isten felénk forduló szeretetének tündöklő csodájára.

Medgyesiné Orbán Erzsébet

József atya már másfél éve szülővárosában, Barcsón él, de szíve újlaki maradt, levelezik, telefonkapcsolatot tart fent több újlaki hívővel. Egyik leveléből idézünk.

„Hála Isten, mostanában többfelé volt módom kicsit tevékenykedni: Berzencén Szent Antal búcsún miséztem, prédikáltam, Babócsán és Vízváron az Órangyalok búcsúján prédikáltam, miséztem. Eljutottam Máriagyúdre, ahol 50 évvel ezelőtt, 1948 májusában még darányi plébános koromban voltam utoljára, gyalog (80 km oda és annyi vissza), híveimmel, amikor

Mindszenty bíboros atyánk a püspöki karral együtt ünnepelte a kegyhely 800 esztendő jubileumát. Azóta rá se lehet ismerni a környékre, oly gyönyörűen kiépült, de belseje is csodálatos szép, most készült el a renoválása... Nemrég Nagyatádon voltam templomszentelésen, az Órangyalok tiszteletére épült másfél év alatt ez a kicsi, de gyönyörű templom. A nagyatádi plébános Paskai bíboros atya tanítványa volt, ezért őt kérte meg a szentelésre... Hát így mostanában elég mozgalmas volt az egyébként igen egyhangú, de egyáltalán nem

unalmas életem. Mindig van valami tennivalóm; imádság, olvasás, levélírás, prédikációra készülés. Minden nap misézek, vagy az ünnepet ismeretem, vagy az illető szent életét méltatom röviden.

Egészségemmel nem dicsekedhetek, jobb kezem annyira zsibbad, hogy alig tudok áldoztatni... Hiába, itt van már a 81. év, gyengül a „legény”. De legyen hála Istennek, hogy így is vagyok.

Minden kedves Újlakinak szíves üdvözlötlet küldve, imájukat kérve maradok mindig a régi szeretettel

József atya

„Szüntelenül imádkozzatok”

Sokszor az az érzésem, hogy többet beszélünk, olvasunk az imáról, mint amennyit imádkozunk. Nem szeretnék én is ebbe a hibába esni, csak néhány gondolatot leírni, ami az utóbbi időben foglalkoztat.

Isten *akar* velünk beszélgetni, és mi mit válaszolunk erre? Általában azt, hogy kevés az időnk, és mindjárt felsorolunk néhány valóban hasznos tevékenységet, ami miatt nem érünk rá imádkozni. Amikor én is rendszeresen ezt teszem, Teréz anya jut eszembe. Ő, amikor nálunk járt, megkérdezte vendéglátóit, hogy mi lesz a programja. Elfogadta a túlszűfolt napirendet, csak azt kérte, hogy az ébresztés időpontját hozzák egy órával előbbre, mert neki egy órát imádkoznia kell, hogy minden programon derűs lélekkel tudjon tevékenyen jelen lenni. Magunk is érzékelhetjük, hogy mennyivel könnyebb egy napunk, ha reggel szentmisén veszünk részt (nemcsak *ott vagyunk*), vagy hosszabb időt szánunk reggeli imára.

Azt hiszem, valamennyien érezzük, hogy nekünk van szükségünk imára (nem Istennek), mégis sok hasznos és kevésbé hasznos tevékenységünk miatt csak töredék időnköt töltjük az Úrral, és akkor is sokszor zaklatottan, fáradtan, nem odafigyelve imádkozunk. Így bensőséges kapcsolat létre sem jöhet, nem hallhatjuk meg a Szentlélek hívásait, sugallatait. Nem alakulunk olyanná, amilyennek Isten elképzelt minket.

Hogyan találhatnánk túlszűfolt napunkban időt imára? Talán egy-két világi dologról le kellene mondanunk (még többről, mint eddig), sőt, kifejezetten hasznos és „szent” tevékenységeink kapcsán is elgondolkodhatnánk rajta, nem lehetne-e helyettük inkább imádkoznunk.

Azzal az Isten-üzenettel szeretném befejezni, amelyet Gábor atya közvetített egyik prédikációjában:

imádkozni jó,
imádkozni kell, és
imádkozni van idő!

H. B. E.

Egy kirándulás visszhangja

„A nagyvilág létével énekel,
szavunkra vár, hogy hangja dal legyen,
zengjük tebát ég és föld énekét,
zengjük velük: nagy Isten, áldott légy!”

Még egy nyújtózás, majd lepergetem a nap terveit: reggeli, bevásárlás, takarítás... stop!... ez nem egy szokásos szombat, ma, október 17-én újlaki kirándulásra megyek! A templom előtt találkozunk nyolckor, húsz perc alatt összeáll a csapat: hat felnőtt, két *Egér*; négy *Hangya* két vezetővel, három *Mákvirág* egy vezetővel. A HÉV-hez menet még befut egy *Törpe*... Teljes a létszám!

Pomázon felpreseljük magunkat egy Pilisszentkereszt felé tartó buszra. A falu határában elkezdődik a kék jelzést kereső játék. Megvan! Elindulunk. Egy mérségető kemencét magunk mögött hagyva eljutunk a szurdokvölgyhöz, melyben a Kovács-patak csörgedezik. Tucatnyiszor keresztezzük, hol hangulatos fahidakon, hol kőről kőre szökdécselve.

Miközben rójuk a kilométereket, beindulnak a beszélgetések. Ki-ki felveszi a maga tempóját, szétszakadozik a társaság. Én a gombászokkal tartok. Szebbnél szebb, mérgesebbnél mérgesebb gombákat találunk. Csobánka-

Szentkútnál utolérjük a többieket. Gyors népszámlálás: az *élboy* (Zsolt) és az *élgirl* (Orsi) kivételével megvagyunk. Juli nénitől és a Hangyáktól búcsút veszünk, ők Csobánkán keresztül haza indulnak, mi pedig tovább az ún. egri vár felé. Ekkor már tudjuk, rossz volt a kalkuláció, nem érünk oda idő-

ben a kisgyerekesek csapatával megbeszélte találkozóra, akik később indultak és rövidebb úton közelítették meg a „várat”. Megszaporázzuk lépteinket, főleg az élen járók, akik el is tűnnek szemünk elől.

Csobánkát elhagyva már hétágra tűz a nap, előttünk kisebb hegyek, de azért elég Kevélyek. Megmászni őket nincs idő, hogy éppen jó irányba tartunk-e, inkább csak sejtjük, mert vezetőnk a térképpel valahol messze előttünk jár. Kisvártatva aztán feltűnik a vár, a tövében Újlak apraja-nagyja – 5-6 család által képviselve. Élükön Marika néni – és a plébános atya! Ki várat mászik, ki sziesztázik, egyesek fociznak, mások bogyót szednek. Nem sokkal utánunk befut az előttünk járt csapat is(?). Aztán a felnőttbb felnőttek elbúcsúznak, mi többiek pedig nagy körbe állunk, vagy hatvan kéz fonódik össze. A „Védd a várat” nevű labdajátékot játsszuk. Aztán szedelődzünk, még gyalogolunk egy sort, majd a 18-as buszról leszállva elköszönünk egymástól. Itt-ott hallok a kérdést: „Ugye, lesz legközelebb is?”

Köszönet a szervezőknek a szép napért, melyet még szebbé az otthonmaradottak részvétele tehetett volna. Talán nem is gondolnak rá: aki eljön, nemcsak magának szerez örömet vele!

Kaszab Agnes

Én vagyok az út, az igazság és az élet.
Senki sem jut az Atyához, csak általam.
(Jn 14,6)

Családi események

A keresztség szentségében részesült október 3-án Benkő Erik Mihály, 25-én Bormsen Júlia, 31-én Varga Lehel.

Örök hűséget esküdtek egymásnak: október 3-án Göncz Balázs és Szöllőssy Orsolya, 4-én Gyursánszky Gábor és Lacfi Ágnes, 24-én Varga Csaba és Robogány Andrea.

✝ Halottaink: Dudaskó Zoltán, Tóth Gyula (85), Szászné Tóth Ildikó (60), dr. Petravich Ferenc (79), Pete Jánosné (84), Buday János Péter OFM (49), Kovács Katalin (81), Vock Lászlóné (90).

A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által. (Róm 5,5)

Bűnbánat

Immár nem tudom, kibe z futbatnék – sehol sincsen helyem a világban, távolba néz üres tekintetem, elismerem: nagyot hibáztam... ne hagyj el engem, Uram! Megbántam!

Júlia Erika

Találkoztam Istennel

Hívó életünket, a tanítványságot naponta újra kell kezdenünk. Ehhez nyújt segítséget Gyökössy Endre *Találkoztam Istennel* című könyve. Ábrahámot azért választotta ki Isten, hogy minden hívők atyja legyen, mert meghallotta Isten hívó szavát: „mozdulni kell!” Az idős Ábrahám példáján okulva sohasem késő meghallani a „gyere, kövess” vagy az „evezz a mélyre” hívásokat, mert nem az évek száma a döntő. Ábrahám nem csavarog, nem futkároz össze-vissza, hanem vándorol, fut „célegyenest”, mert hisz az Úr szavában, hogy meglátja majd az Ígéret földjét. Rájön, hogy nem lehetnek kis mellékútjai. 365-ször található a Szentírásban, hogy „ne félj!” Ne féljünk tehát, ne aggodalmaskodjunk és ne hazudjunk. Ezekben a mi kis mellékútjainkon mi is sokat szorongunk, háborgunk. De Isten hűtlenségeink ellenére is hűséges marad hozzánk – *mert szeret.* Ábrahám hűtlensége után sem hagyja abba az Isten felé vándorlást. Csendben visszamegy oda, „ahol letért az egyenes útról Egyiptom felé. megkeresi a régi oltára helyét... és újrakezdi szolgálatát.”

Érdekes az unokaöccsétől, Lóttól való elválásának története, hogy mennyire semmit sem ér a szem kívánsága szerinti választás. Szodoma és Gomora elpusztul. Isten hűsége Ábrahámhoz abban is megmutatkozik, hogy felesége, Sára élemedett kora ellenére világra hozza gyermeküket, Izsákot. (Nevének jelentése: *nevetés.*) Olvashatunk Ábrahám utolsó próbatételéről: „áldozd fel fiadat, Izsákot, akit szeretsz!” Az utolsó percig állja a próbát, anélkül hogy összeroppanna. Csak az utolsó pillanatban liangzik el, hogy „elég, Ábrahám”. A Gondviselésről nevezi el próbatételének helyét.

Világi szemünkkel nézve Ábrahám nem vitte sokra vénségére. Még sírva valója sem volt felesége számára. Mégis, alázatossága gazdaggá tette, mert hitt Istenben, engedte vezetni magát vándorlása hosszú évei alatt, „s lett minden hívők atyja”.

Keglevich Lászlóné

Elneveztük hittantermeinket

Az október 10/11-i hétfégi misék után megejtettük a szavazást a hittantermek nevééről. Köszönjük az aktív részvételt, a 445 kitöltött szavazólapot – és elnézést kérünk azoktól, akiknek az utolsó mise után már nem jutott. Érdekes, hogy a lapunkban korábban javasolt és ezért a szavazólapra felkerült neveken kívül sokféle egyéb szavazat is érkezett; ha ezeket – mint javaslatot – korábban megkapjuk, a szavazólapra rányomtatva lényegesen több esélyük lett volna.

A legtöbb szavazatot kapott nevek: 1. Margit 217, 2. Erzsébet 201, 3. István 199, 4. Imre 185, 5. László 141, 6. Gellért 115. – Egynél több szavazatot kapott még: Pál 94, Néri Fülöp 93, Tarziciusz 24, Cecília 13, Ferenc 6, őrangyal 5, Klára és Rita 3-3, György és Don Bosco János 2-2. Szinte kár, hogy csak három hittanterem várt elnevezésre...

Egyesek emlékezete szerint már a hittantermek megépültek a Margit és Erzsébet nevet szánták nekik – érdekes, hogy ezt most a közökarat megerősítette. Hogy a pinceteremhez a magyar egyház megalapítójának, István királynak neve illik, ez több javaslatban is szerepelt (lásd áprilisi számunkat). Az elnevezések tehát mostantól: *kisebbik terem: Szent Margit; nagyobbik terem: Szent Erzsébet; pinceterem: Szent István.* Hogy pedig e neveket el ne felejthessük, igyekszünk a termeket mielőbb a névadó képével díszíteni.

Sz. J.

November 22.: Krisztus Király ünnepe

„Köztünk találtok műveletlent és kézművest, idős asszonyokat, akik szavakkal ugyan nem tudják kimutatni a tanításból erdő jót, az elhatározásukból származó hasznot azonban cselekedetüikkel bizonyítják, mert nem szavakra emlékeznek, hanem jó tetteket mutatnak fel. Ha megütik őket, nem ütnek vissza, ha megrabolják őket, nem perlekednek, a kérőnek adnak, felebarátjukat mint önmagukat szeretik. [...]

Lehetnének-e ilyen tiszták, ha nem azt gondolnánk, hogy Isten az emberi nem előljárója? Bizonyára nem. Mivel azonban hisszük, hogy az egész itt leélt életről számot kell adnunk a minket és a világot teremtő Istennek, ezért döntünk a mértékletes, emberséges és kemény életmód mellett, s nem gondoljuk, hogy bármi rossz történhet velünk itt, még ha egyesek életünket is elveszik, mert odaát megkapjuk a nagy Bírótól a szelíd, jóságos és mértékletes élet jutalmát.”

Athénagorasznak a császárokhöz a keresztények ügyében intézett kérvényéből (II. század). Ford. Vanyó László

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje:

hétköznap: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰

vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján, az esti szentmisék után

Tűzének – A HÉT LÁNG Szövetség imaösz-szejövetele: szerdánként 18³⁰-21³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Családok miséje: minden hónap második vasárnapján 9⁰⁰

A felnőtt gregorián schola énekel minden hónap első vasárnapján 10³⁰

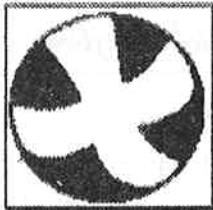
A Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap: 11⁴⁵

A Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

21. TAIZÉI EURÓPAI TALÁLKOZÓ

„A bizalom záródoklatának” újabb állomása Milánó. Sok tízezer fiatal érkezik az olaszországi városba 1998. december 28-án, hogy 5 napon keresztül elmélkedjen élete értelmén,

keresve a hit forrásait. Milánó készül, szervez, imádkozik.

A mások felé való nyitottság, a figyelmesség alapvető feltétele a találkozó sikerének, ezért fontos lenne, hogy a jelentkezők részt vegyenek a felkészülés alatti imákon és a kiscsoportos beszélgetéseken.

Közös imák:

hétfő-péntek (13¹⁵ óra): Egyetemi templom minden péntek (20 óra):

november 6.: Zugligeti templom

november 13.: Felső-Krisztinavárosi templom

november 20.: Ortodox templom (Petőfi tér 2.)

november 27.: Városmajori templom

Jelentkezni az imádságok után lehet, jelentkezési határidő: 1998. november 15.

További tájékoztatást Dabi Annától lehet kérni, telefon: 367-7671

Novemberi események

- 1 V Mindenszentek ünnepe
- 2 H Halottak napja (az este 6 órás szentmisét egyházközségünk elhunyt papjaiért és híveiért ajánljuk fel)
- 4 Sze Borromeo Szent Károly
- 5 Cs Szent Imre herceg
- 8 V Filmklub (A „Ments meg, Uram” című filmet nézhetjük meg együtt videón a Szent Margit teremben 16 órától)
- 11 Sze Tours-i Szent Márton
- 12 Cs Képviselőtestületi gyűlés az esti mise és szentségimádás után
- 13 P Magyar szentek és boldogok
- 19 Cs Árpádházi Szent Erzsébet
- 22 V Krisztus király ünnepe
Szent Cecília (az egyházi zene védőszentje)
- 25 Sze Alexandriai Szent Katalin
- 28 Szo Adventi koszorú-kötés a hittantermekben du. 4 órakor
- 29 V Advent 1. vasárnapja, kezdetét veszi az új egyházi év (vasárnapokon: A, hétköznapokon az I. olvasmányok)
- 30 H Szent András apostol

Gitáros mise a hónapban: november 1. 18 óra

Hírek, hirdetések

- ☛ Szeretnénk testvéreink figyelmébe ajánlani, hogy a Margitszigeten hagyományosan minden hónap 18-án du. 5 órakor egy domonkos atya mond misét Szent Margit tiszteletére.
- ☛ KARITÁSZ HÍRÜNK: Szent Erzsébet ünnepe utáni szombaton (november 21-én) 8-13 óra között jótékonyági vásárt rendezünk a legszegényebbek karácsonyi megsegítésére a Szent Erzsébet hittanteremben. Kabát, ruha, cipő vétel (jelképes összegért), csere. A vásárra szánt holmi november 20-án, pénteken délután 5-7 óra között leadható a Szent Erzsébet teremben.
- ☛ Októbertől újra működik a plébánián a gyerekek kerámiaszakköre csütörtökön délután 16 és 18 óra között Simon István keramikumművész vezetésével.
- ☛ A Szociális Testvérek és az Emmánuel közösség Fülöp-kurzust tartanak Újlakon november 6-án, péntek délutántól november 8-án, vasárnap késő délutánig. Jelentkezés október 31-ig – vagy esetleg még megkésve is a plébánián.
- ☛ Az októberi számunkban meghirdetett fotókiállítás november három vasárnapján, 8-án, 15-én és 22-én tekinthető meg szentmisék után a Szt. István teremben. A képek elárverezésére 29-én 10 órakor kerül sor.
- ☛ November 28-án, szombat délelőtt (és azontúl advent minden szombatján) 9-től 12 óráig játszótér lesz az óvodás és kisiskolás gyerekeknek a Szent István teremben.

LAPUNK INGYENES, HOGY MINDENKIHEZ ELJUTHASSON. A NYOMDAKÖLTSÉG: 15 FT. KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY LEHETŐSÉGEIKHEZ MÉRTEN TÁMOGAS-
SANAK BENNÜNKET (ÚJSÁGPERSELYEN KERESZTÜL)! KÖSZÖNJÜK!

Köszönjük az eddigi cikkeiket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat gépelve vagy olvasható kézirással vagy floppy-n (a floppyt visszajuttatjuk) a plébánia oldalbejáratán lévő postaládánkba dobják! Várjuk!!! – cikk – hirdetés – észrevétel – javaslat – kérdés – kritika – stb. – A decemberi szám lapzártája: november 20.

ÚJLAKI HANGOK

Megjelenik havonta.

Szerkesztik: Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, Koncz Levente, Szaszovszky József, Vajnai Krisztina
Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)
Felelős kiadó: Mester János plébános